

Још увек се лицитира са датумом одржавања избора. Које би више одговарали летњи, а које избори на крају године?

- Иако ће, разуме се, сви политички актери да говоре како су „спремни за изборе“ и да их „једва чекају“, у стварности није баш тако. Конкретно, мислим да опозиција није спремна за брзе изборе, студенти верују да јесу, а власт, иако организационо најспремнија, на тим би изборима највише ризиковала, поготово с обзиром на неизвесност у вези „дана после“. Стога верујем да су зимски, или можда чак и пролећни избори ипак вероватнија солуција. А потенцијално можда и мање ризична, под претпоставком да се добијено време искористи за нешто што би барем личило на друштвени договор о минимуму предуслова за изборе који неће бити увод у грађански сукоб и чије ће резултате прихватити све стране.

Стога верујем да су зимски, или можда чак и пролећни избори ипак вероватнија солуција. А потенцијално можда и мање ризична, под претпоставком да се добијено време искористи за нешто што би барем личило на друштвени договор о минимуму

предуслова за изборе који неће бити увод у грађански сукоб и чије ће резултате прихватити све стране

Да ли очекујете да ће датум избора утицати на излазност бирача и којој опцији потенцијално више одговара висока, односно ниска излазност?

- Излазност ће свакако бити висока. Питање је само да ли и “рекордна” или само “висока”, при чему је “високо” све преко 60 одсто, а “рекордно” оно што се ближи или прелази излазност од 70 одсто. Уз важну напомену да због стања нашег бирачког списка, као и великог броја људи у иностранству, “60” заправо значи 70 одсто (а 70% заправо 80%), ако говоримо о онима који реално постоје и налазе се у Србији. Летњи избори би излазност сигурно смањили за неколико процената, што би свакако бар донекле одговарало власти. А што се тиче евентуалног утицаја на резултат, мислим да је висока излазност (60 плус) нешто што би власт вероватно могла да поднесе, али да се са, евентуално, “рекордном излазношћу” (70 одсто и више) ствари компликују и тас нагиње на другу страну.

Много се говори о броју колона у којима би опозиција могла да изађе на наредне изборе. Колико колона очекујете и да ли сматрате да опозиција има веће шансе да парира владајућој коалицији разједињена или уједињена?

По мом мишљењу, у овом тренутку би вероватно било најбоље да буду две или највише три опозиционе колоне (студентска листа, плус једна или две опозиционе), које би веслале у истом смеру и без узајамног нападања. Али до тога није лако доћи

- Наравно да су шансе опозиције много веће уколико наступи уједињено. Али уједињеност не мора нужно значити и једну колону, као у случају ДОС-а две хиљаде године. Постоји, рецимо, и црногорски модел од 30. августа 2020. где су биле три антирежимске колоне, али ипак јединствен фронт. У Србији, тренутно, једна тј. уједињена антирежимска колона не делује реално, а с обзиром на то шта је све изговорено на релацији студенти-опозиција мислим да није чак ни пожељно, без обзира што највећи број опозиционих гласача и даље преферира опцију заједничке антирежимске листе. По мом мишљењу, у овом тренутку би вероватно било најбоље да буду две или највише три опозиционе колоне (студентска листа, плус једна или две опозиционе), које би веслале у истом смеру и без узајамног нападања. Али до тога није

Требају нам избори који неће бити увод у грађански рат

Пише: Ђорђе Вукадиновић
уторак, 26 мај 2026 01:00

лако доћи. При чему је додатна невоља што ће режим у том случају сместа “адутирати” са барем још 3-4 своје, тобоже опозиционе листе, поготово са “десне” и националне стране политичког спектра.

Да ли се добар изборни резултат парламентарне и ванпарламентарне опозиције може мерити искључиво сменом власти, или се успех може оценити и кроз остварени проценат гласова? Уколико може, који проценти би се могли сматрати успехом?

Мислим да су коначно усахнула надања у неку “заједничку листу” са студентима, а превише је времена изгубљено у ишчекивању таквог сценарија (по моделу ДОС-а) и парламентарна опозиција сада мора да се релативно на брзину реорганизује. Рекох, у озбиљном су закашњењу и плус у сендвичу између два тренутно доминанантна политичка и медијска блока – оног режимског и овог студентског

Требају нам избори који неће бити увод у грађански рат

Пише: Ђорђе Вукадиновић
уторак, 26 мај 2026 01:00

- У неким нормалнијим околностима могло би се спекулисати о томе шта се може сматрати делимичним успехом, да ли је нпр. дошло до повећања броја опозиционих посланика и слично. Али с обзиром на атмосферу каква је створена мислим да ће се овај пут гледати само победа, односно укупан однос снага за и против власти – и ништа друго неће бити важно.

Иако су избори извесни, стиче се утисак да су главне активности парламентарне опозиције још увек усмерене ка томе да ли ће стати уз студентску листу. Касни ли парламентарна опозиција у свом организовању?

- Касни апсолутно. И то како у односу на власт, тако и у односу на “студентску листу”. Тога су, рекао бих, и они сами свесни, па буквално ових дана интензивирају активности и напоре у правцу неке организације и координације. Мислим да су коначно усахнула надања у неку “заједничку листу” са студентима, а превише је времена изгубљено у ишчекивању таквог сценарија (по моделу ДОС-а) и парламентарна опозиција сада мора да се релативно на брзину реорганизује. Рекох, у озбиљном су закашњењу и плус у сендвичу између два тренутно доминантна политичка и медијска блока – оног режимског и овог студентског.

Када говоримо о саставу коалиција, да ли очекујете да ће СПС, у складу са најавама Ивице Дачића, сигурно ићи у коалицију са СНС?

- Као што знамо, у Србији ништа није сигурно. Али верујем да ће, после извесног натезања и чаркања, на крају СПС и СНС ићи заједно на наредне парламентарне изборе, баш као што су ишли заједно и на ове локалне у десет општина. Заправо, скоро сам сигуран у то, без обзира што су тренутно у оптицају разне другачије гласине и комбинације из тобоже „поузданих извора“. Мислим да ће, макар можда и не из сасвим идентичних разлога, на крају и Вучић и Дачић закључити да им је најисплативије да иду заједно.

Требају нам избори који неће бити увод у грађански рат

Пише: Ђорђе Вукадиновић
уторак, 26 мај 2026 01:00

Милош Јовановић, Београд, Србија, 26. мај 2026. године